

ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧ

ನೂರಾರು ಜೋಡುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಮಹಿಳೆಯರು ನಮಗೆ ಹುಡುಕಿದರೆ ಸಿಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಎವೇ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಜೋಡುಗಳಿಧರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಲಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಅಡುಗೆಮನೆ, ದೇವರ ಕೋಣೆಗಳು ಇವುಗಳ ಪ್ರೇಶನ್‌ಕ್ಕೆ ನಿಸಿದ್ದ ತಾಂಗಳಾಗಿವೆ. ಉನ್ನತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಚೇರಿಗಳಾಗೂ ಜೋಡುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಭಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಾತೂ ಹೊರ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ‘ನಿಮ್ಮ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡಿರ ಎಂಬ ಬೋಡ್‌ ಹಾಕಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಬೋಡ್‌ ನೋಡಿದವರು ಎಚ್ಚೆತ್ತು ತಮ್ಮ ಜೋಡುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಯಾವುದೂ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬೋಡ್‌ ನೋಡಿದೆ ಒಳಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರ ಹದ್ದಿನ ಕಣ್ಣು ಇವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತದೆ. ‘ಚಹ್ಲಿ ಹೋರಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬರ್ತಿ’ ಎಂಬ ಮಾತು ಕಿವಿಗೆ ಕರೊರವಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿ ಚಿತ್ರನಟಿ ಶಿಲ್ಪ ಶೈಲಿ ಒಬ್ಬಿಂದಿಂದ ಜಗನ್ನಾಥ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ಹೊಟ್ಟಾಗ ಕಾಲಲ್ಲಿ ಜೋಡು ಹಾಕಿಕೊಂಡೇ ದೇವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಗಿದ್ದರಂತೆ. ಇದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಅರ್ಚಕರು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಲ್ಪ— ‘ತಾನು ದೇವರ ಮೇರೆ ಭಯಭಕ್ತಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವುದಾಗಿಯೂ ತನ್ನಿಂದ ಅಂಥ ಅಚಾತುಯ್ಯ ನಡಡೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸಮಜಾಯಿಸಿ ನಿಡಿದಳಿಂತೆ. ಬಳಿಕ ಅರ್ಚಕರ ತಲೆ ಬಿಂಗಿ ತಣ್ಣಿಗಾಯಿತಂತೆ!

ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬರಳ ಜನರ ಜೋಡುಗಳು ಕೂಡಿದಾಗ ಅದಲು ಬದಲು ಆಗುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಚಪ್ಪಲಿ ತರದೇ ಇಧರೂ, ಯಾವುದೂ ವಿಚಾರದ ಭರದಲ್ಲಿ ಮರೆತು ಬೇರೊಬ್ಬರ ಜೋಡು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಂತರ ಮರಳಿಸಿದವರೂ ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಇದ್ದಾರೆ. ರಾತ್ರಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಹೋದಾಗ, ಚಪ್ಪಲಿಗಳು ಬದಲಿ ಆಗಬಿಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚು. ಒಮ್ಮೆ ಹೀಗೆಯೇ ಅಯಿತು. ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೊಂದು ನಮ್ಮೂರಿನ ಲೈಪ್ಪರಿ ಹಾಲ್ ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಾಂಗವಾಗಿ ಮುಗಿದು ಇನ್ನೇನು ಎಲ್ಲರೂ ಏಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಹೋಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಹೋರಬಿಂದು ತಮ್ಮ ಜೋಡುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಸ್ಥಳ ತಡಕಾಡಿದರು. ಮೊಬೈಲ್ ನಾಲ್ಕು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜೋಡುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ನಿರ್ಗಮಿಸಿದರು. ಗ್ರಂಥಪಾಲಕ ಮಿತ್ರ ಕಲ್ಲೇಶಿಲ್ ಲೈಪ್ಪರಿ ಬಂದ್ ಮಾಡಿ ಉರಿಗೆ ಹೋದರು. ಮರುದಿನ ಕಲ್ಲೇಶಿಲ್ ಮತ್ತು ನಾನು ನಿನ್ನ ನಡದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಕುರಿತಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಾಗ ಬಳ್ಳ ಹಿರಿಯರು ಬಂದು ಗ್ರಂಥಪಾಲಕ ಕಲ್ಲೇಶಿಲ್ ಕೇಳಿದರು. ‘ಸರ್ ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ಚಹ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾರೋ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗೆನಾದರೂ ಗೊತ್ತಾ?’ ಎಂದಾಗ ಕಲ್ಲೇಶಿಲ್ಯ ‘ನೋಡಿ, ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಕರಂಟ್ ಬ್ಯಾರೆ ಹೋಗಿತ್ತು, ಯಾರಾದರೂ ಮರೆತು ಬಧಿಯಾಗಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬೇಕ್ ಪ್ರ’ ಎಂದರು. ಆದರೆ, ಆ ಹಿರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸುಮೃದಾಗದೇ ವಟ ವಟ ಎನ್ನುತ್ತ ಏನನ್ನೇಂಬ ಬದಲಿಸತ್ತೊಡಗಿದರು. ಅದು ಸಾಲದೆಂಬಂತೆ ‘ರಾತ್ರಿ ಕರೆಂಟು ಹ್ವಾದಾಗ ಗ್ರಂಥಾಲಯದೊಳಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ಬೆಳಕಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನೀವು ಮಾಡಬೇಕ್’ ಎಂಬ ಉಪದೇಶದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ‘ಅಯಿತ್ತಿ ಹಿರಾರ, ನಮ್ಮ ಮಾತ್ತಾನ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಿತ್ತೀನ್... ಅವರು ಸ್ವಾಂಕ್ಷಾನ ಮಾಡಿದ್ದ ನಾ ಬೆಳಕಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿತ್ತೀಲ್’ ಎಂದು ಸಾಮ್ಮಾವಾಗಿ ಮಾತಾದಿ ಮಾತು ಮುಗಿಸಲೇಪ್ಪಿಸಿದರು. ಆದರೆ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಜೋಡು ಎಗರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದವರನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಲೇ ಇಧ್ಯ. ಆಗ ಕಲ್ಲೇಶಿಲ್ಯ